

Fremsat den 8. oktober 2008 af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om finansiel stabilitet

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde m.v.

§ 1. Der etableres en garantiordning, som i overensstemmelse med aftalen af 5. oktober 2008 mellem staten og Det Private Beredskab skal sikre simple kreditorers krav mod pengeinstitutter, i det omfang sådanne krav ikke dækkes på anden måde.

Stk. 2. Ved simple kreditorer forstås i denne lov indskydere og kreditorer, hvis fordringer ikke er omfattet af §§ 132 og 136 i lov om finansiel virksomhed. Kreditorer, hvis fordringer er baseret på særligt dækkede obligationer, jf. § 16 a i lov om finansiel virksomhed (SDO-kreditorer), er ikke dækket af garantiordningen i denne lov.

§ 2. Garantiordningen omfatter pengeinstitutter, som senest den 13. oktober 2008 har anmodet om at blive medlem af Det Private Beredskab til afvikling af nødlidende banker, sparekasser og andelskasser (Det Private Beredskab), og som ikke efterfølgende er blevet udelukket fra garantiordningen efter § 13, stk. 3 eller 5, eller § 14.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte pengeinstitutter kan indgå aftale med Det Private Beredskab om, at deres filialer beliggende i andre lande, som har en ordning svarende til garantiordningen efter denne lov, skal være omfattet af garantiordningen.

Stk. 3. Filialer i Danmark af udenlandske pengeinstitutter, der har tilladelse til at udøve pengeinstitutvirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle om-

råde, kan indgå aftale med Det Private Beredskab om at tilslutte sig garantiordningen for så vidt angår krav af en type, som er omfattet af den danske Garantifond for Indskydere og Investorer, og som har tilknytning til danske filialer.

Stk. 4. Pengeinstitutter og filialer i Danmark af udenlandske pengeinstitutter, der er meddelt tilladelse til at udøve den i § 7 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der påbegynder drift af pengeinstitutvirksomhed efter den 13. oktober 2008, og som ønsker at blive omfattet af garantiordningen, skal ansøge om medlemskab af Det Private Beredskab samt ansøge Finanstilsynet om godkendelse af, at pengeinstituttet eller filialen omfattes af garantiordningen. Udenlandske pengeinstitutters filialer omfattes dog kun af garantiordningen, for så vidt angår krav af en type, som er omfattet af den danske Garantifond for Indskydere og Investorer, og som har tilknytning til danske filialer.

Stk. 5. Pengeinstitutter og filialer i Danmark af udenlandske pengeinstitutter, jf. stk. 1-4, der har tilsluttet sig garantiordningen, kan ikke udtræde af ordningen.

Kapitel 2

Afviklingselskabet

§ 3. Økonomi- og erhvervsministeren opretter et aktieselskab (Afviklingselskabet), hvis aktiekapital indskydes af staten. Staten er enejer af selskabet.

Stk. 2. Aktiekapitalen udgør ved stiftelsen 500.000 kr. Selskabet kan optage lån til at dække sit finansieringsbehov.

§ 4. Afviklingsselskabet har til opgave at sikre, at simple kreditorer i de pengeinstitutter og filialer, der er nævnt i § 2, stk. 1 og 2, og som har indgået aftale med Det Private Beredskab, får dækket deres krav.

Stk. 2. For de filialer, som er nævnt i § 2, stk. 3 og 4, der er omfattet af garantiordningen, yder Afviklingsselskabet dækning for indskyderes krav af den type, som er omfattet af den danske Garantifond for Indskydere og Investorer, og som har tilknytning til danske filialer, i det omfang indskyderne ikke opnår dækning af deres krav gennem en anden ordning.

§ 5. Lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven og lov om aktieselskaber, herunder reglerne om statslige aktieselskaber, finder ud af afvigelse, som følger af denne lov, anvendes på Afviklingsselskabet.

§ 6. Afviklingsselskabet ledes af en bestyrelse på 7 medlemmer, der vælges på generalforsamlingen.

Stk. 2. Bestyrelsen og dens suppleanter vælges for en periode på 3 år med mulighed for forlængelse i yderligere én periode. Hvis et medlem af bestyrelsen udtræder før udløbet af udpegningsperioden, kan suppleanten udpeges for en kortere periode end 3 år.

§ 7. Kan et pengeinstitut omfattet af garantiordningen ikke opfylde kapitalkravene i lov om finansiel virksomhed, og har Finanstilsynet fastsat en frist i medfør af § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal pengeinstituttet over for Afviklingsselskabet erklære, at pengeinstituttet ønsker at overdrage sin virksomhed til en køber anvist af Afviklingsselskabet, hvis kapitalen ikke er retableret ved udløbet af den frist, som Finanstilsynet har fastsat.

Stk. 2. Hvis pengeinstituttets kapital ikke er retableret inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, er pengeinstituttet og Afviklingsselskabet forpligtet til senest på det tidspunkt, hvor Finanstilsynets frist udløber, at indgå en betinget aftale om, at pengeinstituttet skal overdrage sine aktiver og passiver til en køber anvist af Afviklingsselskabet, jf. § 246, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Aktiekapitalen samt anden efterstil-

let kapital, jf. §§ 132 og 136 i lov om finansiel virksomhed overdrages ikke.

Stk. 3. Hvis pengeinstituttet og Afviklingsselskabet ikke er enige om overdragelsessummen, fastsættes denne af pengeinstituttets eksterne revisor. Pengeinstituttets aktionærer, andelshavere eller repræsentantskabets medlemmer skal i overensstemmelse med § 246, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, have adgang til den betingede aftale og revisors eventuelle vurdering.

Stk. 4. Aftalen om overdragelse bliver endelig, når den har været forelagt pengeinstituttets generalforsamling eller repræsentantskab i medfør af proceduren i § 246 i lov om finansiel virksomhed, og når økonomi- og erhvervsministeren har godkendt aftalen efter § 204, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 5. Hvis pengeinstituttet eller Afviklingsselskabet er uenige om den efter stk. 3 fastsatte overdragelsessum, kan både Afviklingsselskabet og pengeinstituttet efterfølgende anmode om, at overdragelsessummen fastsættes i forening af to vurderingsmænd udpeget af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer. Vurderingsmændenes afgørelse skal foreligge senest 12 uger efter, at de er udpeget. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om forlængelse af 12-ugersfristen. Afviklingsselskabet og pengeinstituttet kan indbringe vurderingsmændenes afgørelse for retten senest 2 uger efter modtagelsen af afgørelsen.

Stk. 6. Udgifterne til revisors vurdering efter stk. 3 afholdes af pengeinstituttet. Udgifterne til vurderingsmændenes honorar efter stk. 5 afholdes af den køber, som Afviklingsselskabet har anvist. Finanstilsynet kan til brug for vurderingsmændenes værdiansættelse efter stk. 5 videregive oplysninger om pengeinstituttet, der ellers ville være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt efter § 354, i lov om finansiel virksomhed hvis oplysningerne er påkrævet for vurderingen.

Stk. 7. Afviklingsselskabet er forpligtet til at sikre pengeinstituttets fortsatte drift fra det tidspunkt, hvor den betingede aftale efter stk. 1 er indgået, og indtil aftalen er endelig, jf. stk. 4.

§ 8. Afviklingsselskabet kan i stedet for at indgå aftale med et nødlidende pengeinstitut efter § 7 vælge at tegne kapital i et pengeinstitut, der overtager aktiver og passiver fra det nødlidende pengeinstitut, eller på anden måde medvirke til afvikling af det omhandlede pengeinstitut i overensstemmelse med Afviklingsselskabets formål.

Stk. 2. Erklæres et pengeinstitut konkurs, er konkursboet og Afviklingsselskabet forpligtet til at indgå aftale om at sælge aktiver og passiver til en køber anvist af Afviklingsselskabet. § 7, stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Aftalen får øjeblikkelig virkning, således at den anviste køber alene kommer til at overtage de krav mod pengeinstituttet, som ikke opnår dækning fra Garantifonden for Indskydere og Investorer. Overdragelsessummen afgøres i forening af to vurderingsmænd udpeget af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer. § 7, stk. 5, 2-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 3

Aftale med Det Private Beredskab

§ 9. I henhold til aftalen af 5. oktober 2008 mellem staten og Det Private Beredskab indestår Det Private Beredskab for betaling af 10 mia. kr. til dækning af underskud i Afviklingsselskabet.

Stk. 2. Det Private Beredskab betaler en garantiprovision til Afviklingsselskabet på 7,5 mia. kr. årligt. Garantiprovisionen opkræves på månedlig basis.

Stk. 3. Overstiger det skønnede underskud inklusive forrentning af den indskudte kapital i Afviklingsselskabet den i stk. 1 nævnte indeståelse og den i medfør af stk. 2 betalte garantiprovision, skal Det Private Beredskab dække yderligere underskud i Afviklingsselskabet med indtil 10 mia. kr.

Stk. 4. På tidspunktet for garantiordningens ophør udarbejder de revisorer, som Afviklingsselskabet har valgt, et regnskab til brug for vurderingen efter stk. 3. Regnskabet aflægges efter følgende principper:

- 1) Resultatet opgøres som egenkapital ultimo perioden fratrukket driftsudgifter over perioden samt fratrukket kapitalindskuddene i datterselskaberne fremskrevet med et markeds-mæssigt afkast
- 2) Den jf. stk. 2 betalte garantiprovision indgår ikke i regnskabet.

Stk. 5. Udviser regnskabet et negativt resultat betaler Det Private Beredskab den del af den i stk. 1 nævnte indeståelse, der måtte være nødvendig for at dække underskuddet. Er dette beløb ikke tilstrækkeligt til at dække underskuddet, dækkes den resterende del af underskuddet med den jf. stk. 2 betalte garantiprovision. Er der fortsat underskud indbetaler Det Private Beredskab

et beløb op til 10 mia. kr. i yderligere garantiprovision jf. stk. 3.

§ 10. Det Private Beredskabs samlede forpligtelser over for Afviklingsselskabet efter § 9 kan højst udgøre 35 mia. kr.

§ 11. Underskud i Afviklingsselskabet, som overstiger Det Private Beredskabs forpligtelser efter § 9, dækkes af staten. Overskud i Afviklingsselskabet på tidspunktet for garantiordningens ophør tilfalder staten.

§ 12. Det Private Beredskab kan efter aftale med Afviklingsselskabet afholde udgifter eller foretage investeringer med henblik på at sikre de i § 1 nævnte simple kreditorer mod tab. Afholdes udgifter eller investeringer efter 1. pkt., nedbringes den i § 9, stk. 1, nævnte indeståelse.

Kapitel 4

Påbud og udelukkelse fra garantiordningen

§ 13. Økonomi- og Erhvervsministeren kan efter forhandling med Det Private Beredskab fastsætte nærmere regler om omfanget af den risiko, som pengeinstitutter omfattet af garantiordningen må påtage sig.

Stk. 2. Hvis Finanstilsynet konstaterer, at et pengeinstitut overtræder de regler, der er fastsat i medfør af stk. 1, skal tilsynet anmode pengeinstituttet om en redegørelse, som skal indsendes til tilsynet inden 8 dage. Hvis Finanstilsynet herefter vurderer, at pengeinstituttets samlede risikoprofil medfører en forøget risiko for tab hos Afviklingsselskabet i forhold til det tidspunkt, hvor pengeinstituttet blev omfattet af ordningen, træffer Finanstilsynet afgørelse om, hvorvidt pengeinstituttet inden for en nærmere fastsat frist skal nedbringe sin samlede risiko.

Stk. 3. Nedbringer pengeinstituttet ikke sin samlede risiko som foreskrevet i afgørelsen efter stk. 2, udelukkes pengeinstituttet efter udløb af et varsel på 8 dage fra ordningen. I tilfælde af et pengeinstituts udelukkelse fra garantiordningen dækker ordningen fortsat de simple kreditorers krav som opgjort på tidspunktet for udelukkelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan til brug for sin vurdering efter stk. 2 påbyde pengeinstituttet at indsende ledelses- og revisorerklæringer, som belyser pengeinstituttets samlede risiko.

Stk. 5. Hvis et pengeinstitut omfattet af garantiordningen overtræder de vilkår, som følger af

aftalen af 5. oktober 2008 mellem staten og Det Private Beredskab, kan Finanstilsynet med et varsel på 8 dage udelukke pengeinstituttet fra ordningen. I tilfælde af et pengeinstituts udelukkelse fra garantiordningen dækker ordningen fortsat de simple kreditorers krav som opgjort på tidspunktet for udelukkelsen. Finanstilsynet kan tillade, at et pengeinstitut, der er 100 % ejet af en anden dansk eller udenlandsk finansiel virksomhed, på trods af aftalen mellem staten og Det Private Beredskab, udbetaler udbytte til moderselskabet. Tilladelse kan gives, såfremt udbyttebetaling fra datterselskaber er et nødvendigt led i koncernens kapitalplanlægning og såfremt moderselskabet ikke udbetaler udbytte i perioden indtil 30. september 2010. Finanstilsynet vil ved afgørelsen lægge vægt på erklæringer vedrørende kapitalstruktur afgivet af moderselskab og udenlandske tilsynsmyndigheder.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i stedet for at udelukke et pengeinstitut fra ordningen efter stk. 3 eller stk. 5, udstede en advarsel til eller afsætte bestyrelsesmedlemmer eller direktører i det pågældende pengeinstitut.

Stk. 7. Afgørelser truffet i medfør af stk. 2, 3, 5 eller 6 offentliggøres af Finanstilsynet.

§ 14. Finanstilsynet kan i ganske særlige tilfælde med et varsel på 8 dage udelukke et pengeinstitut fra garantiordningen, selvom pengeinsti-

tuttet ikke overtræder de regler om omfanget af risiko, som er fastsat i medfør af § 13, stk. 1. Afgørelsen herom skal offentliggøres af Finanstilsynet.

§ 15. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til §§ 13 og 14 kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 24 timer efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 5

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 16. Loven træder i kraft den 11. oktober 2008 ved døgnetts begyndelse.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

Stk. 3. Loven har virkning fra den 5. oktober 2008. Garantiordningen ophører den 30. september 2010.

§ 17. I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven), jf. lovbeholdning nr. 1037 af 24. august 2007, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 530 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 3, *stk. 1*, indsættes som *nr. 20*:

»20) Det i lov om finansiel stabilitet nævnte Afviklingsselskab.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Dansk økonomi er grundlæggende sund med blandt andet historisk lav arbejdsløshed og overskud på betalingsbalancen. Det gælder også den danske banksektor, der generelt er velkonsolideret. Den internationale krise er imidlertid slået igennem i Danmark og har gjort det yderst vanskeligt for mange pengeinstitutter at tilvejebringe den nødvendige likviditet. Manglen på tillid bankerne imellem har gjort det meget vanskeligt for danske banker at fremskaffe den nødvendige likviditet i den aktuelle finansielle krise.

I den første fase af den finansielle krise var pengeinstitutterne særligt tilbageholdende med at yde lån til hinanden, idet det enkelte pengeinstitut var usikkert på, hvornår det selv kunne få brug for likviditet. Nationalbanken indførte i det lys en midlertidig belåningsfacilitet, hvor bankerne selv påtager sig kreditrisikoen. Krisen har imidlertid udviklet sig, særligt i kølvandet på store internationale finanshuses konkurs som f.eks. Lehman Brothers. Bankerne er således i modsætning til tidligere blevet meget mere tilbageholdende med at låne penge til hinanden af frygt for, at det låntagende pengeinstitut går konkurs.

Der er tale om en meget alvorlig situation med internationalt markedssvigt, hvor selv sunde pengeinstitutter har vanskeligt ved at finde likviditet. Det truer den finansielle stabilitet i Danmark, og det kan få alvorlige negative konsekvenser for landets virksomheder og borgere.

Et bredt politisk flertal bestående af regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance har derfor indgået en aftale om sikring af finansiell stabilitet i Danmark. Aftalen indebærer, at staten sammen med den finansielle sektor (Det Private Beredskab) spænder et sikkerhedsnet ud, så alle bankkunder og øvrige simple kreditorer har fuld sikkerhed for deres tilgodehavender i danske pengeinstitutter og i udenlandske pengeinstitutters filialer i Danmark for så vidt angår indskydere. Ordningen omfatter dog ikke de kreditorer, hvis krav mod pengeinstitutterne er baseret på særligt dækkede obligationer samt de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelsen. Samtlige indskydere vil således være sikrede, og det samme gælder bankerne for så vidt angår de lån de yder til hinanden. Når et pengeinstitut låner til et andet institut, vil det långivende pengeinstitut således ikke have en kreditrisiko i forhold til den låntagende bank,

men i sidste ende staten. Det skal sikre den finansielle stabilitet ved at bidrage til, at pengeinstitutterne igen har incitament til at låne likviditet ud til hinanden. Behovet for et sådant generelt sikkerhedsnet skal ses i lyset af, at der er mange pengeinstitutter i Danmark.

Det er vigtigt, at den finansielle sektor (Det Private Beredskab) går forrest ved at vise ansvarlighed. Staten har derfor indgået aftale med Det Private Beredskab om at bidrage med op til 35 mia. kr., svarende til 2 pct. af bruttonationalproduktet. Staten støtter op med den nødvendige statsgaranti og etablerer et Afviklingsselskab, der tager hånd om nødlidende pengeinstitutter, således at indskydere og øvrige simple kreditorer ikke risikerer at lide tab i et pengeinstitut. Ordningen har en varighed på to år og løber til og med 30. september 2010 med mulighed for forlængelse, hvis hensyn til den finansielle stabilitet nødvendiggør en forlængelse.

I aftalerne om finansiell stabilitet lægges der endvidere vægt på, at sikkerhedsnettet skal modsvares af, at den finansielle sektor udviser tilbageholdenhed og bruger de næste to år på konsolidering. Derfor indgår det som et led i aftalen, at sikkerhedsnettet kombineres med et forbud mod udbyttebetaling fra pengeinstitutterne, nye tilbagekøbsprogrammer og nye aktieoptionsprogrammer, mens eksisterende programmer ikke må forlænges eller fornys. Nationalbanken har iværksat en række nye lånefaciliteter for at sikre pengeinstitutterne mere likviditet mod betryggende sikkerhed. Pengeinstitutterne har således fået mulighed for at belåne aktier m.v. samt mulighed for at låne med sikkerhed i institutternes solvensdækning. Etableringen af en dansk garantiordning for visse kreditorer i pengeinstitutter skal også ses i sammenhæng med, at der i en række andre lande, herunder USA, Storbritannien, Tyskland, Holland, Irland og Grækenland, inden for den seneste tid også er fundet behov for at gennemføre statsgarantiordninger eller lignende redningspakker af hensyn til at sikre den finansielle stabilitet i de pågældende lande.

2. Indhold

2.1. Garantiordningen

Der foreslås etableret en garantiordning og et Afviklingsselskab, som sikrer simple kreditorers krav i pengeinstitutter i Danmark. De kreditorer, som omfattes af ordningen vil være indskydere og kreditorer, hvis fordringer ikke er omfattet af §§ 132 og 136 i lov om finansiell virksomhed eller hvis krav ikke er base-

ret på særligt dækkede obligationer. De omfattede kreditorers tilgodehavender vil med garantiordningen være fuldt ud sikret.

Kan et pengeinstitut ikke opfylde kapitalkravene inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, er pengeinstituttet og Afviklingsselskabet forpligtet til senest på tidspunktet, hvor førnævnte frist udløber, at indgå en betinget aftale om, at pengeinstituttet skal overdrage samtlige aktiver og passiver i pengeinstituttet. Det skal sikres, at ejerne af den risikovillige kapital ikke tilgodeses af statsgarantien. Det sker konkret ved, at ejerkapitalen, hybrid kernekapital og efterstillet kapital ikke overdrages, men forbliver tilbage i pengeinstituttet, mens alle øvrige forpligtelser følger med til Afviklingsselskabet. Pengeinstituttets forpligtelser over for kreditorer, hvis krav er baseret på særligt dækkede obligationer, vil blive overdraget. Disse kreditorers krav vil dog alene være sikret ved de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelsen af særligt dækkede obligationer. Hvis sådanne kreditorer ikke opnår fuld dækning for deres krav ved realisation af de nævnte aktiver, vil kreditorerne have et simpelt krav i den af Afviklingsselskabet anviste køber, der måske ikke kan honoreres. I så fald lider disse kreditorer et tab. Dette ses ikke at virke konkurrenceforvridende over for realkreditsektoren, idet SDO-kreditorerne ikke er omfattet af selve statsgarantien.

Hvis pengeinstituttet og Afviklingsselskabet ikke kan opnå enighed om overdragelsesprisen, fastsættes prisen af pengeinstituttets eksterne valgte revisor.

Overdragelsen bliver endelig, når overdragelsen har været forelagt generalforsamlingen, eller i sparekasser repræsentantskabet, forudsat at aftalen ikke annulleres i medfør af § 246, stk. 2, sidste pkt., i lov om finansiel virksomhed, og forudsat at økonomi- og erhvervsministeren kan godkende overdragelsen efter § 204 i lov om finansiel virksomhed.

Deltagelse i Det Private Beredskab – og herigenom deltagelse i garantiordningen – er frivillig for det enkelte pengeinstitut og den enkelte filial. For at kunne være omfattet af ordningen er det imidlertid et krav, at eksisterende pengeinstitutter eller filialer i Danmark er medlem af Det Private Beredskab senest pr. den 13. oktober 2008. Det Private Beredskab har ved breve af 6. oktober 2008 sendt information ud til nuværende og eventuelt kommende medlemmer med henblik på, at de skriftligt og bindende tilkendegiver, om pengeinstituttet ønsker at være medlem. Pengeinstitutter, der først efter den 13. oktober 2008 driver pengeinstitutvirksomhed i Danmark, og som ønsker at blive omfattet af garantiordningen, skal ansøge om medlemskab af Det Private Beredskab, og skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse af, at pengeinstituttet omfattes af garantiordningen. Derefter vil det ikke være muligt for det enkelte institut at træde ud af aftalen om garantiordningen.

Garantiordningen gælder i knap 2 år og løber indtil den 30. september 2010, men kan forlænges, hvis det er nødvendigt at hensyn til at sikre den finansielle stabilitet i Danmark, og hvis staten, Det Private Beredskab samt Nationalbanken kan nå til enighed om forlængelsen. Efter garantiordningens udløb dækker ordningen alene simple kreditorers krav mod pengeinsti-

tutter, der er blevet overtaget af Afviklingsselskabet eller et af dets datterselskaber.

2.2. Oprettelse af Afviklingsselskabet

Økonomi- og erhvervsministeren opretter Afviklingsselskabet som et aktieselskab med en aktiekapital på 500.000 kr. Staten er ene-ejer af selskabet. Afviklingsselskabet er en selvstændig juridisk person, der vil skulle agere efter de gældende regler i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven og aktieselskabsloven, herunder reglerne for statslige aktieselskaber, med de afvigelser, som følger af denne lov.

Afviklingsselskabet vil i tilfælde af, at et pengeinstitut ikke opfylder lovens solvenskrav, og der ikke er mulighed for at finde en holdbar privat løsning, skyde kapital ind i et nyoprettet datterselskab, som overtager og afvikler pengeinstituttet på en kontrolleret måde, således at simple kreditorer ikke lider tab. Afviklingsselskabet vil også skulle sikre de simple kreditorer i en eventuel konkurs i et pengeinstitut, i det omfang de simple kreditorers krav ikke er fuldt ud dækket på anden måde.

2.3. Aftalen mellem staten og Det Private Beredskab

Aftalen af 5. oktober 2008 mellem Staten og Det Private Beredskab indebærer, at Det Private Beredskab stiller en kaution til dækning af tab i Afviklingsselskabet på 10 mia. kr. (selvrisiko). Kautionen forfalder på anfordring fra Afviklingsselskabet.

Herudover betaler Det Private Beredskab en markedskonform garantiprovision til Afviklingsselskabet på 7,5 mia. kr. årligt i 2 år. Det Private Beredskab vil til dækning af denne løbende garantiprovision hver måned opkræve et beløb fra medlemmerne. Det Private Beredskab har besluttet, at størrelsen af det enkelte pengeinstituts bidrag beregnes på baggrund af pengeinstituttets nødvendige basiskapital, der kan henføres til aktiviteter, der er omfattet af garantien.

Efter ordningens ophør opgøres værdien i Afviklingsselskabet, og på baggrund heraf opgøres de eventuelle tab. Overstiger de skønnede tab inklusiv forrentning af indskudt kapital i Afviklingsselskabet den stillede kaution (selvrisiko) skal Det Private Beredskabs via en forhøjet garantiprovision dække yderligere tab på op til 10 mia. kr.

Det samlede bidrag fra Det Private Beredskab i form af garantiprovision og kaution udgør således op til 35 mia. kr. over de to år.

I aftalen mellem staten og Det Private Beredskab stilles der endvidere krav om afgivelse af en § 246-erklæring (jf. § 246 i lov om finansiel virksomhed), hvormed pengeinstitutterne forpligter sig til at sælge instituttet til en anvist køber, såfremt instituttet ikke opfylder lovens solvenskrav. Pengeinstitutterne og filialer af udenlandske pengeinstitutter omfattet af garantiordningen har endvidere som betingelse for aftalen accepteret, at Finanstilsynet kan afslå at give det enkelte pengeinstitut tilladelse til at overføre likviditet til andre virksomheder inden for samme concern under henvisning til beskyttelse af garantiordningen.

Desuden kan Finanstilsynet afslå at tillade et pengeinstitut at overføre likviditet til andre virksomheder inden for samme concern under henvisning til beskyt-

telse af ordningen. De institutter, som deltager i ordningen, må ligeledes ikke foretage væsentlig udvidelse af aktiviteterne, som ikke ville have fundet sted uden ordningens eksistens.

Der er i den indgåede aftale mellem staten og Det Private Beredskab lagt afgørende vægt på, at den finansielle sektor udviser tilbageholdenhed og bruger de to år på konsolidering. Det er derfor stillet som en betingelse for aftalen, at de pengeinstitutter, der omfattes af garantiordningen, ikke i ordningens levetid må udbetale udbytte, udstede friaktier til favørkurs eller gøre brug af andre lignende fordelagtige ordninger. Der må endvidere ikke iværksættes nye tilbagekøbsprogrammer af egne aktier eller andre lignende former for kapitalnedsættelser. Desuden vil det være en betingelse, at de omfattede pengeinstitutter ikke i ordningens levetid igangsætter nye aktieoptionsprogrammer, og eksisterende programmer må ikke forlænges eller fornyes, dog således at eksisterende retskrav herpå opretholdes. Det er ligeledes en betingelse, at intet pengeinstitut må foretage massemarkedsføring af, at der nu er bagvedliggende statsgaranti for dets kreditorer, og at intet institut må foretage væsentlig udvidelse af sine aktiviteter, som ikke ville have fundet sted uden garantiordningens eksistens.

2.4. Finanstilsynet kontrol og tilsyn med henblik på blandt andet at undgå risiko for spekulation

Det er et centralt led i garantiordningen både for staten og Det Private Beredskab, at de omfattede pengeinstitutter og filialer ikke påtager sig en øget risiko, der er begrundet i den øgede adgang til likviditet, som ordningen vil medføre. Som udgangspunkt har garantiordningen den negative effekt, at det ikke længere er forbundet med risiko at indskyde midler og give lån til danske pengeinstitutter, uanset hvor risikofyldt deres virksomhed i øvrigt måtte være. Et pengeinstitut med let adgang til likviditet kan på den baggrund blive fristet til at foretage meget risikofyldte dispositioner med henblik på at opnå en stor gevinst, hvis det går godt, og alene have et tab begrænset til egenkapitalen, hvis det går galt. Tab ud over egenkapitalen vil blive båret af Det Private Beredskab og staten.

Det skal derfor sikres, at der ikke spekuleres i garantiordningen. Som et led i at sikre, at risikoprofilen for det enkelte medlem af garantiordningen holdes uændret eller reduceres, er det derfor fastsat i aftalen mellem staten og Det Private Beredskab, at intet pengeinstitut må foretage massemarkedsføring af, at der nu er bagvedliggende statsgaranti for dets kreditorer. Dette svarer til den forståelse, der er vedrørende indskydergarantiordningen og udelukker ikke en beskrivelse af garantiordningen på det enkelte instituts hjemmeside. Endvidere må intet institut foretage væsentlig udvidelse af sine aktiviteter, som ikke ville have fundet sted uden garantiordningens eksistens.

Det Private Beredskab forpligter sig til at orientere Finanstilsynet i tilfælde af, at der hos ét eller flere af medlemmerne af garantiordningen konstateres forhold, der peger på spekulation i ordningen. Eksempelvis hvis der udvises ekstraordinær adfærd, der må anses for at være spekulation i ordningen f.eks. gennem

aktiviteter, der afviger markant fra almindelige forretningsaktiviteter.

Det er som nævnt ovenfor ligeledes stillet som en betingelse for aftalen, at de pengeinstitutter, der omfattes af garantiordningen, ikke i ordningens levetid må udbetale udbytte, udstede friaktier til favørkurs eller gøre brug af andre lignende fordelagtige ordninger. Der må endvidere ikke iværksættes nye tilbagekøbsprogrammer af egne aktier eller andre lignende former for kapitalnedsættelser. Desuden vil det være en betingelse, at de omfattede pengeinstitutter ikke i ordningens levetid igangsætter nye aktieoptionsprogrammer, og eksisterende programmer må ikke forlænges eller fornyes, dog således at eksisterende retskrav herpå opretholdes.

Finanstilsynet kan udstede advarsel eller afsætte bestyrelsesmedlemmer eller direktører i et pengeinstitut eller filial omfattet af garantiordningen, hvis der udvises en adfærd, som må karakteriseres som spekulation i garantiordningen eller i øvrigt overtræder betingelserne for at være omfattet af garantiordningen. Finanstilsynets advarsler vil blive offentliggjort. Finanstilsynet får endvidere mulighed for at udelukke et pengeinstitut eller en filial fra ordningen i tilfælde af fortsat spekulation i garantiordningen eller ved fortsat manglende overholdelse af betingelserne i aftalen mellem staten og Det Private Beredskab. Udelukkelse sker med en frist på 8 dage, således at indskydere og kreditorer har et vist varsel til eventuelt at trække deres midler ud af det pågældende pengeinstitut, inden udelukkelsen træder i kraft, hvorefter pengeinstitutets indskydere og kreditorer ikke dækkes ved et eventuelt sammenbrud.

2.5. Færøerne og Grønland

Loven finder også anvendelse på pengeinstitutter og filialer af udenlandske pengeinstitutter på Færøerne og i Grønland. Lovforslaget er forelagt for hjemmestyrerne på Færøerne og i Grønland.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes ikke at have væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for regioner eller kommuner.

Forslaget indebærer, at Det Private Beredskab stiller en kaution til dækning af tab i Afviklingsselskabet på 10 mia. kr. (selvrisiko). Herudover betaler Det Private Beredskab en garantiprovision til Afviklingsselskabet på 7,5 mia. kr. årligt i 2 år. Efter ordningens ophør opgøres værdien i Afviklingsselskabet, og på baggrund heraf opgøres de eventuelle tab. Overstiger de skønnede tab inklusiv forrentning af indskudt kapital i Afviklingsselskabet den stillede kaution skal Det Private Beredskab via en forhøjet garantiprovision dække yderligere tab på op til 10 mia. kr.

Et eventuelt yderligere tab, som overstiger det maksimale samlede bidrag fra Det Private Beredskab på 35 mia. kr. dækkes af den statslige garanti, hvilket vil have statsfinansielle konsekvenser i det pågældende finansår. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt med præcision at angive om, og i givet fald hvor me-

get, det bliver nødvendigt at trække på den statslige garanti.

Et eventuelt overskud i Afviklingsselskabet tilfalder Staten.

Der vil endelig blive afholdt 1 mio. kr. til Økonomi- og Erhvervsministeriets administration af ordningen, som følge af de forventede administrative byrder for staten i forbindelse med oprettelsen og driften af afviklingsselskabet.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes at have negative økonomiske konsekvenser for de pengeinstitutter og filialer, der omfattes af garantiordningen. Det Private Beredskab stiller en kaution til dækning af tab i Afviklingsselskabet på 10 mia. kr. (selvrisiko). Herudover betaler Det Private Beredskab en garantiprovision til Afviklingsselskabet på 7,5 mia. kr. årligt i 2 år. Efter ordningens ophør opgøres værdien i Afviklingsselskabet, og på baggrund heraf opgøres de eventuelle tab. Overstiger de skønnede tab inklusiv forrentning af indskudt kapital i afviklingsselskabet den stillede kaution og den betalte garantiprovision skal Det Private Beredskabs via en forhøjet garantiprovision dække yderligere tab på op til 10 mia. kr. Det samlede bidrag fra Det Private Beredskab udgør således op til 35 mia. kr. over de to år.

Omvendt skønnes forslaget at have positive økonomiske konsekvenser for de omfattede pengeinstitutter, da sikkerhedsnettet skønnes at give pengeinstitutterne mulighed for at opnå finansiering på mere fordelagtige vilkår. Det vil kunne give pengeinstitutterne en ikke ubetydelig omkostningsbesparelse i forhold til en situation uden sikkerhedsnettet.

Forslaget sendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

Den foreslåede ordning vurderes at indeholde statsstøtte omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, idet det må antages, at pengeinstitutterne og filialerne opnår en fordel ved at få stillet garantiordningen til rådighed. Ordningen skal således anmeldes til Europa-Kommissionen med henblik på godkendelse, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

Regeringen vil løbende følge garantiordningens virkning og afrapportere til Europa-Kommissionen herom hver 6. måned. En eventuel forlængelse af garantiordningen vil indebære en ny notifikation.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Grundet lovforslagets hastende karakter iværksættes der ikke høring.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget forventes at medføre udgifter for staten på 10 mio. kr. til etableringen og driften af Afviklingsselskabet samt 1 mio. kr. til Økonomi- og Erhvervsministeriets administration af ordningen. Derudover kan der blive tale om at et eventuelt yderligere tab, som overstiger det maksimale samlede bidrag fra Det Private Beredskab på 35 mia. kr., dækkes af den statslige garanti.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget vurderes at medføre mindre administrative byrder for staten i forbindelse med oprettelsen og driften af afviklingsselskabet.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skønnes at have indirekte positive økonomiske konsekvenser for de omfattede pengeinstitutter, da det økonomiske sikkerhedsnet skønnes at give pengeinstitutterne mulighed for at opnå finansiering på mere fordelagtige vilkår. Det vil kunne give pengeinstitutterne en ikke ubetydelig omkostningsbesparelse i forhold til en situation uden sikkerhedsnettet.	Lovforslaget vurderes at have negative økonomiske konsekvenser for de pengeinstitutter og filialer, der omfattes af garantiordningen. Det Private Beredskab stiller en kaution til dækning af tab i Afviklingsselskabet på 10 mia. kr. (selvrisiko). Herudover betaler Det Private Beredskab en garantiprovision til Afviklingsselskabet på 7,5 mia. kr. årligt i 2 år. Efter ordningens ophør opgøres værdien i Afviklingsselskabet, og på baggrund heraf opgøres de eventuelle tab. Overstiger de skønnede tab inklusiv forrentning af indskudt kapital i afviklingsselskabet den stillede kaution og den betalte garantiprovision skal Det Private Beredskabs via en forhøjet garantiprovision dække yderligere tab på op til 10 mia. kr. Det samlede bidrag fra Det Private Beredskab udgør således op til 35 mia. kr. over de to år.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		–
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vurderes at indeholde statsstøtte omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, idet det må antages, at pengeinstitutterne og filialerne opnår en fordel ved at få stillet garantiordningen til rådighed. Ordningen skal således anmeldes til Europa-Kommissionen med henblik på godkendelse, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 3.	

meget begrænset del af det samlede tab, hvorfor der ikke i lovforslaget er gjort forsøg på at foretage en sondring mellem kreditorer, som har leveret likviditet til pengeinstituttet i form af indskud og lån og pengeinstituttets leverandører og medarbejdere.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i *stk. 1*, at der etableres en garantiordning, som skal sikre simple kreditorens krav i pengeinstitutter i Danmark, i det omfang tabene ikke dækkes på anden måde. Som led i garantiordningen opretter økonomi- og erhvervsministeren et afviklingsselskab.

I *stk. 2* defineres, hvilke kreditorer der omfattes af garantiordningen. Der er tale om alle kreditorer i pengeinstitutter, der deltager i garantiordningen, hvis krav ikke omfattes af lov om finansiel virksomheds regler om efterstillet eller såkaldt ansvarlig kapital, jf. §§ 132 og 136, eller hvis krav ikke er baseret på særligt dækkede obligationer. Ordningen vil bl.a. beskytte alle indskydere og almindelige långivere, også selvom lån er ydet af andre pengeinstitutter eller andre kommercielle finansielle virksomheder. Ordningen omfatter også forpligtelser i forhold til medarbejdere samt leverandører af varer og tjenesteydelser. I forbindelse med et pengeinstituts konkurs forventes tab hos sådanne medarbejdere og leverandører at udgøre en

Til § 2

Lovforslagets § 2 fastlægger garantiordningens anvendelsesområde. I *stk. 1* foreslås det, at garantiordningen for det første finder anvendelse på pengeinstitutter i Danmark. Det er et krav, at instituttet har tilladelse til at drive virksomhed som pengeinstitut i medfør af § 7 i lov om finansiel virksomhed. Det er derudover en betingelse for, at pengeinstituttet er omfattet af garantiordningen, at pengeinstituttet er medlem af Det Private Beredskab eller har anmodet Det Private Beredskab om medlemskab senest den 13. oktober 2008. Hvis et pengeinstitut melder sig ud af Det Private Beredskab senest den 13. oktober 2008, vil instituttet ikke være omfattet af garantiordningen.

Bliver et pengeinstitut udelukket fra garantiordningen i medfør af reglerne i § 13, stk. 3 eller stk. 5, eller § 14 finder loven ikke anvendelse på det pågældende institut eller dets kreditorer fra det tidspunkt, hvor pengeinstituttet udelukkes. Herefter vil de simple kre-

ditorers krav ikke længere være sikret, hvorfor der i sådanne tilfælde gives et vist varsel, før pengeinstituttet udelukkes.

Af *stk. 2* fremgår, at et pengeinstitut omfattet af *stk. 1* kan indgå aftale med Det Private Beredskab om, at instituttets filialer, som er beliggende i lande udenfor Danmark med en tilsvarende garantiordning, også er omfattet af garantiordningen.

I *stk. 3* foreslås det, at filialer i Danmark af pengeinstitutter med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan indgå aftale med Det Private Beredskab om at tilslutte sig garantiordningen for så vidt angår de af loven omfattede kreditorer, der har tilknytning til danske filialer.

For at sikre, at ordningen ikke medfører etablering af pengeinstitutter, der uden ordningen ikke ville have etableret sig i Danmark, foreslås det i *stk. 4*, at et nyt pengeinstitut eller filialer af udenlandske pengeinstitutter, der er meddelt tilladelse til at udøve den i § 7 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, som ønsker at være omfattet af garantiordningen efter 13. oktober 2008, dels skal ansøge om medlemskab af Det Private Beredskab, dels ansøge Finanstilsynet om at blive omfattet af ordningen. Det forudsættes, at Det Private Beredskab vil påse, at vilkårene nævnt i § 9 er opfyldt, og alene på denne baggrund afgøre, om et pengeinstitut kan optages. Udenlandske pengeinstitutters filialer omfattes dog kun af garantiordningen, for så vidt angår krav af en type, som er omfattet af den danske Garantifond for Indskydere og Investorer.

Finanstilsynets sagsbehandling vil tage udgangspunkt i en forretningsplan indsendt af instituttet, hvor det skal være muligt at vurdere, hvilken risiko for tab Afviklingsselskabet løber ved, at det pågældende pengeinstitut bliver omfattet af ordningen.

Efter det foreslåede *stk. 5*, kan pengeinstitutter og filialer i Danmark af udenlandske pengeinstitutter, der har tilsluttet sig garantiordningen, ikke træde ud af garantiordningen før dens ophør den 30. september 2010, jf. § 15, stk. 2. Dette betyder, at pengeinstitutter, der den 13. oktober 2008 er medlem af Det Private Beredskab, ikke efterfølgende kan melde sig ud af ordningen.

Kapitel 2

Det foreslåede kapitel 2 fastlægger de nærmere regler for Afviklingsselskabet. Det er Afviklingsselskabet, der, gennem til formålet oprettede datterselskaber, overtager aktiver og passiver i pengeinstitutter, der ikke kan opfylde kapitalkravene indenfor en af Finanstilsynet fastsat frist, med henblik på at sikre kreditorernes krav i pengeinstitutterne. Kapitlet indeholder de nærmere regler for Afviklingsselskabets virksomhed og ledelse.

Til § 3

Med bestemmelsen i *stk. 1* fastslås økonomi- og erhvervsministerens pligt til at etablere et Afviklingsselskab. Afviklingsselskabet oprettes som et aktieselskab

med en aktiekapital på 500.000 kr. og er således en selvstændig juridisk person. Dette indebærer, at staten ikke kan afhænde sine aktier i selskabet. Selskabet kan optage lån til at dække sit finansieringsbehov. Afviklingsselskabet vil udøve dets virksomhed ved gennem helejede datterselskaber at overtage aktiver og passiver i nødlidende pengeinstitutter og vil derved blive en finansiel holdingvirksomhed, jf. definitionen i § 5, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed. Dette har som konsekvens, at Afviklingsselskabet skal overholde de krav i lov om finansiel virksomhed, som vedrører finansielle holdingvirksomheder. Det drejer sig bl.a. om kravet i § 61 om, at juridiske eller fysiske personer, der påtænker at erhverve en kvalificeret andel i en finansiel holdingvirksomhed, på forhånd skal godkendes af Finanstilsynet, ligesom et medlem af bestyrelsen og direktionen i den finansielle holdingvirksomhed skal vurderes egnet og hæderlig for at kunne varetage hvervet, jf. § 64 i lov om finansiel virksomhed.

Til § 4

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger Afviklingsselskabets formål. Det fremgår heraf, at Afviklingsselskabet skal sikre simple kreditorers krav mod de pengeinstitutter, samt filialer heraf, som er omfattet af garantiordningens anvendelsesområde, jf. § 2, stk. 1 og 2. Med simple kreditorer henvises til den afgrænsning, der er foretaget heraf i § 1, stk. 2.

For filialer af udenlandske pengeinstitutter, som er omfattet af garantiordningen i medfør af § 2, stk. 3, yder Afviklingsselskabet dækning for indskydere omfattet af lov om en Garantifond for Indskydere og Investorer, hvis deres krav ikke er dækket af Garantifonden for Indskydere og Investorer eller af en anden ordning, jf. det foreslåede *stk. 2*. Med det sidste led tænkes på en tilsvarende ordning som Garantifonden for Indskydere og Investorer i pengeinstituttets hjemland.

Til § 5

Lovforslagets § 5 fastslår, at Afviklingsselskabet vil være omfattet af reglerne i lov om finansiel virksomhed samt årsregnskabsloven og lov om aktieselskaber, herunder reglerne om statslige aktieselskaber, med de afvigelser, som følger af denne lov.

Til § 6

Lovforslagets § 6 vedrører afviklingsselskabets ledelse.

Af *stk. 1* fremgår det, at Afviklingsselskabet skal ledes af en bestyrelse bestående af 7 medlemmer, der vælges på generalforsamlingen. Da staten via økonomi- og erhvervsministeren ejer aktierne i afviklingsselskabet 100 pct., vil det være staten, som vælger bestyrelsesmedlemmerne. Bestyrelsen vil selv konstituere sig med en formand og en næstformand.

Bestyrelsen udpeges for en periode på 3 år, jf. *stk. 2*. Det foreslås, at der er mulighed for forlængelse i yderligere én periode. Hvis et medlem af bestyrelsen udtænder før udløbet af udpegningsperioden, kan en suppleant valgt på generalforsamlingen udpeges for en kortere periode end 3 år.

Garantiordningen vil som udgangspunkt løbe i knap 2 år, jf. lovforslagets § 15, stk. 2. Den 3-årige udpegel-

sesperiode for bestyrelsen skal ses i lyset af, at der ved udløbet af den 2-årige periode fortsat kan være pengeinstitutter, der er ved at blive afviklet i et af afviklings-selskabets datterselskaber.

Til § 7

Lovforslagets § 7 indeholder bestemmelserne om, hvornår afviklingsselskabet skal træde ind for at hjælpe et pengeinstitut, der ikke længere kan opfylde sine forpligtelser, samt nærmere om proceduren herfor.

Af det foreslåede *stk. 1* fremgår, at når et pengeinstitut ikke kan opfylde kapitalkravene, og har Finanstilsynet fastsat en frist i medfør af § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, er pengeinstituttet og Afviklingsselskabet forpligtet til senest på tidspunktet, hvor nævnte frist udløber, at indgå en betinget aftale om, at pengeinstituttet skal overdrage samtlige aktiver og passiver i pengeinstituttet til en af Afviklingsselskabet anvist køber. Dette kan både være et andet pengeinstitut, Afviklingsselskabet selv eller et til formålet oprettet datterselskab.

En frist, som Finanstilsynet har fastsat i medfør af § 225, stk. 1, vil typisk være til et pengeinstituts opfyldelse af et solvenskrav. Bestemmelsen fastslår, at hvis det ikke er muligt for pengeinstituttet inden for den fastsatte frist at finde en løsning til opfyldelse af solvenskravet, herunder for eksempel salg til et andet pengeinstitut, skal der indgås en aftale med Afviklingsselskabet inden fristens udløb. Det fremgår, at der er tale om en betinget aftale. Aftalen er betinget af økonomi- og erhvervsministerens godkendelse i medfør af § 204, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed og af, at den generalforsamling m.v., der skal holdes efter § 246 i lov om finansiel virksomhed, ikke vedtager en anden egnet løsning på pengeinstituttets problemer.

Aftalen skal gå ud på, at samtlige aktiver og passiver i pengeinstituttet overdrages til Afviklingsselskabet, til en nærmere angivet pris, jf. nærmere herom i bemærkningerne til stk. 2. Det er præciseret, at ejerkapitalen, hybrid kernekapital og anden efterstillet kapital ikke overdrages. Dette følger også af lovens § 1, stk. 2.

Stk. 2 vedrører den situation, hvor pengeinstituttets kapital ikke er retableret ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist. Det fastslås, at pengeinstituttet og Afviklingsselskabet i denne situation er forpligtede til senest på det tidspunkt, hvor Finanstilsynets frist udløber, at indgå en betinget aftale om, at pengeinstituttet skal overdrage sine aktiver og passiver til en køber anvist af Afviklingsselskabet, jf. § 246, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Der kan ske til salg til flere købere. Aktiekapitalen samt anden efterstillet kapital, jf. §§ 132 og 136 i lov om finansiel virksomhed, overdrages ikke.

Stk. 3 vedrører prisen for de overtagne aktiver og passiver. Som udgangspunkt aftales overdragelsesprisen af parterne i forbindelse med indgåelsen af aftalen i stk. 1. Det vil sige bestyrelsen i pengeinstituttet og Afviklingsselskabet. Hvis parterne ikke kan opnå enighed om overdragelsesprisen, fastsættes den af pengeinstituttets eksterne revisor. Overdragelsesprisen skal fastsættes med udgangspunkt i den situation,

pengeinstituttet befinder sig i, herunder behovet for et øjeblikkeligt salg.

Aktionærerne, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer skal have adgang til det forslag, der vil blive forelagt generalforsamlingen forud for dennes afholdelse. Dette skal følge regler i § 246, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Er revisor blevet bedt om at udarbejde en vurdering, skal der ligeledes være adgang til denne. Dette skal ske for, at aktionærerne, andelshaverne eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer har det bedste grundlag for at vurdere, om der kan stilles andre forslag, hvorved pengeinstituttet opfylder kapitalkravene, jf. proceduren i § 246, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

I det foreslåede *stk. 4* fastslås det, at overdragelsen anses for endelig, når den har været forelagt generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabets i medfør af proceduren i § 246 i lov om finansiel virksomhed, forudsat aftalen ikke annulleres, jf. § 246, stk. 2, sidste pkt., og såfremt økonomi- og erhvervsministeren har godkendt overdragelsen, jf. § 204, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af det foreslåede *stk. 5*, at hvis parterne ikke har kunnet opnå enighed om overdragelsesprisen, og den ene af – eller begge – parterne ikke er enig i pengeinstituttets revisors vurdering, kan både Afviklingsselskabet og pengeinstituttet efterfølgende anmode om, at prisen afgøres i forening af to af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede vurderingsmænd. Vurderingsmændenes afgørelse om overdragelsesprisen skal ligeledes foretages med udgangspunkt i pengeinstituttets alvorlige situation, herunder behovet for et øjeblikkeligt salg, på tidspunktet for den betingede overdragelsesaftale, uanset at der på tidspunktet for vurderingsmændenes afgørelse er fundet en løsning.

Vurderingsmændenes afgørelse skal foreligge, senest 12 uger efter de er udpeget. Afgørelsen kan af begge parter indbringes for retten senest 2 uger efter modtagelsen af vurderingsmændenes afgørelse. 12-ugers fristen kan forlænges.

Efter *stk. 6* foreslås udgifterne til revisors vurdering efter stk. 2 afholdt af pengeinstituttet. Udgifterne til vurderingsmændenes honorar efter stk. 5 foreslås afholdt af den af Afviklingsselskabet anviste køber. Finanstilsynet kan i forbindelse med vurderingsmændenes værdiansættelse, jf. stk. 5, videregive oplysninger om pengeinstituttet, der ellers ville være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt efter § 354, hvis oplysningerne er påkrævet for vurderingen.

Stk. 7 fastslår fra hvilket tidspunkt Afviklingsselskabet er forpligtet til at sikre pengeinstituttets fortsatte drift. Hvis pengeinstituttet skal fortsætte driften efter udløbet af den af Finanstilsynet fastsatte frist til opfyldelse af kapitalkravene, er det nødvendigt, at pengeinstituttets finansielle forhold er sikret. Det pålægges derfor Afviklingsselskabet at sikre pengeinstituttets fortsatte drift allerede fra tidspunktet for indgåelsen af den betingede aftale. Det er et krav i medfør af stk. 1, at denne aftale er indgået inden udløbet af fristen. Skulle der på generalforsamlingen blive vedtaget andre foranstaltninger end den af bestyrelsen foreslåede aftale med Afviklingsselskabet, skal foranstaltningerne sikre, at Afviklingsselskabet kompenseres

for de udgifter, selskabet har haft til sikring af pengeinstituttets opfyldelse af kapitalkravene.

Til § 8

Garantiordningen bygger på en model, hvor Afviklingsselskabet som altovervejende hovedregel træder til som køber af aktiviteten i nødlidende pengeinstitutter med henblik på afvikling. Afviklingsselskabet træder til, når det ikke har været muligt at afhænde virksomheden til et andet pengeinstitut. Det kan ikke afvises, at der kan forekomme tilfælde, hvor et pengeinstitut ønsker at erhverve et nødlidende pengeinstituts virksomhed helt eller delvist, men ikke har tilstrækkelig kapital til at løfte opgaven. I en sådan situation kan det være formålstjenligt at lade Afviklingsselskabet træde til med kapital, eksempelvis i form af aktiekapital i det erhvervende pengeinstitut, i stedet for at være tvunget til selv at erhverve den nødlidende virksomhed, hvilket der foreslås mulighed for med den i *stk. 1* foreslåede bestemmelse.

I *stk. 2* bestemmes, at hvis et pengeinstitut tages under konkursbehandling, er konkursboet og Afviklingsselskabet forpligtet til at sælge samtlige aktiver og passiver til en af Afviklingsselskabet anvist køber. Der kan ske til salg til flere købere. Dette kan for eksempel være andre pengeinstitutter, Afviklingsselskabet eller et til formålet oprettet datterselskab. Prisen, som det overtagende selskab skal betale for overdragelsen, skal fastsættes i forening af to af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede vurderingsmænd. Vurderingsmændenes afgørelse skal foreligge, senest 12 uger efter de er udpeget. Afgørelsen kan af begge parter indbringes for retten senest 2 uger efter modtagelsen af vurderingsmændenes afgørelse. 12-ugers fristen kan forlænges. Vurderingsmændenes vurdering af overdragelsesprisen skal tage udgangspunkt i den situation, som pengeinstituttet befinder sig i, herunder behovet for et øjeblikkeligt salg.

Til § 9

I *stk. 1* er det fastlagt, at Det Private Beredskab over for Afviklingsselskabet stiller en kaution for eventuelle tab op til 10 mia. kr. Afviklingsselskabet kan kræve tabskautionen indløst på anfordring.

I *stk. 2* er det fastlagt, at Det Private Beredskab løbende skal betale en garantiprovision til Afviklingsselskabet. Afviklingsselskabet kan anvende de indbetalte midler til den løbende drift og til dets aktiviteter fastsat i lovforslaget.

I *stk. 3* er det fastlagt, at Det Private Beredskabs kautionsforpligtelse kan øges med yderligere 10 mia. kr. Lovforslagets bestemmelser betyder, at Afviklingsselskabet i første omgang kapitaliseres af Staten. Derefter påbegynder Det Private Beredskab sine løbende garantiprovisionsbetalinger til Afviklingsselskabet. Disse betalinger vil ikke blive tilbagebetalt uanset den økonomiske udvikling i Afviklingsselskabet.

I *stk. 4* foreslås det, at der på tidspunktet for garantiordningens ophør udarbejder de revisorer, som Afviklingsselskabet har valgt, et regnskab til brug for vurderingen efter *stk. 3*. Regnskabet aflægges efter følgende principper: 1) Resultatet opgøres som

egenkapital ultimo perioden fratrukket driftsudgifter over perioden samt fratrukket kapitalindskuddene i datterselskaberne fremskrevet med et markedsmæssigt afkast og 2) Den jf. *stk. 2* betalte garantiprovision indgår ikke i regnskabet.

I *stk. 5* foreslås det, at et eventuelt underskud i første omgang dækkes af Det Private Beredskabs indeståelse på 10 mia. kr. Hvis dette beløb ikke er nok til at dække underskuddet medregnes garantiprovisionen på 15 mia. kr. Hvis der herefter er et regnskabsmæssigt underskud vil garantiprovisionen på yderligere 10 mia., eller det nødvendige mindre beløb, blive indbetalt til selskabet.. Det må forventes, at Afviklingsselskabet ikke har afsluttet sin aktivitet ved garantiordningens udløb og vil fortsætte sin aktivitet med afvikling af de aktier, som er erhvervet fra nødlidende pengeinstitutter i en periode.

Til § 10

Med lovforslagets § 10 fastslås det, at den samlede forpligtelse for Det Private Beredskab højst kan udgøre 35 mia. kr.

Til § 11

Med lovforslagets § 11 fastslås det, at underskud i Afviklingsselskabet, som overstiger Det Private Beredskabs forpligtelser efter § 9, dækkes af staten. Det fastslås samtidig, at overskud i Afviklingsselskabet på tidspunktet for garantiordningens ophør tilfalder staten.

Til § 12

Med lovforslagets § 12 fastslås det, at Det Private Beredskab efter aftale med Afviklingsselskabet kan afholde udgifter med henblik på at sikre de simple kreditorer mod tab. Afholdes udgifter efter 1. pkt., nedbringes den i § 9 nævnte indeståelse med et tilsvarende beløb

Til § 13

Formålet med garantiordningen er at gøre det muligt for danske pengeinstitutter at tiltrække likviditet, som er afgørende for pengeinstituttets virksomhed. Som udgangspunkt har garantiordningen den negative effekt, at det ikke længere er forbundet med risiko at indskyde midler og give lån til danske pengeinstitutter, uanset hvor risikofyldt deres virksomhed i øvrigt måtte være. Et pengeinstitut med let adgang til likviditet kan på den baggrund blive fristet til at foretage meget risikofyldte dispositioner med henblik på at opnå en stor gevinst, hvis det går godt, og alene have et tab begrænset til egenkapitalen, hvis det går galt. Tab ud over egenkapitalen vil blive båret af Det Private Beredskab og Staten.

Den finansielle lovgivning indeholder bestemmelser, der sætter grænser for, hvilken risiko et pengeinstitut kan påtage sig. Eksempelvis betyder reglerne om solvens i lov om finansiel virksomhed, at egenkapitalen ikke kan geares ubegrænset, idet kravet om en solvens på mindst 8 pct. betyder, at et pengeinstitut skal skaffe yderligere risikovillig kapital i form af enten egenkapital eller ansvarlig lånekapital, hver gang

instituttet ønsker at øge udlån eller foretage anden kapitalkrævende udvidelse af aktiviteten. Endvidere skal et pengeinstitut selv opgøre sit solvensbehov, der kan være større end 8 pct., og som afhænger af de samlede risici, som pengeinstituttet driver virksomhed under.

Da garantiordningen spænder et massivt sikkerhedsnet ud under den danske pengeinstitutsektor, og da dette sikkerhedsnet opbygges af store offentlige og private midler, er det nødvendigt at styrke kontrollen med risikoadfærden hos de pengeinstitutter, der er omfattet af ordningen. Det foreslås derfor i *stk. 1*, at Økonomi- og Erhvervsministeriet får adgang til at fastsætte regler for den risiko, som omfattede pengeinstitutter må løbe i den periode ordningen er gældende. Som led i fastsættelsen af disse regler skal økonomi- og erhvervsministeren tage behørigt hensyn til de særlige omstændigheder som gør sig gældende for internationale pengeinstitutkoncerner. Moderselskabets tilsynsmyndighed skal informeres denne proces. Risikoreglerne foreslås fastsat efter drøftelse med Det Private Beredskab. Det Private Beredskab har som repræsentant for sektoren en interesse i at nå en hensigtsmæssig balance mellem en begrænsning af risikoadfærden blandt medlemmerne og dermed mindske beredskabets risiko for tab ved betaling til ordningen, og på den anden side, at risikomålene ikke bliver så stramme, at hensigtsmæssig vækst og udvikling går i stå i perioden.

Af hensyn til retssikkerheden hos de omfattede pengeinstitutter foreslås det, at risikomålene bliver objektive og kvantitative i form af eksempelvis følgende nøgletal (opgjort kvartalsvist):

Maksimal stigning i udlån og garantier målt som % p.a.

Maksimal sum af store engagementer

Maksimal stigning i andel af store engagementer i forhold til lovens 800 % grænse (å/å i procent point)

Maksimal (stigning i) vægtede poster med markedsrisiko

Maksimal (stigning i) vægtede poster med renterisiko i procent af kernekapital

Maksimal eksponering til en enkelt branche

I *stk. 2* fastsættes proceduren for eksklusion af ordningen. Et pengeinstitut, der overskrider et eller flere af de fastsatte risikoregler skal redegøre herfor over for Finanstilsynet. På baggrund af redegørelsen skal Finanstilsynet foretage en vurdering af, om risikoen for, at Afviklingsselskabet lider tab på grund af økonomiske problemer i det pågældende institut, er øget i en ikke uvæsentlig grad i forhold til det tidspunkt, hvor instituttet blev omfattet af garantiordningen. Risikoen vil ikke nødvendigvis være øget fordi et enkelt risikomål er overskredet. Det kan være, at pengeinstituttet har nedbragt sin risiko på andre områder. Endelig må det tages i betragtning, om der er tale om en naturlig vækst i forretningsomfang eller om spekulative forretninger, der kan betegnes som en spekulation i de fordele, som ordningen giver omfattede pengeinstitutter. Da det ikke kan forventes, at et dansk pengeinstitut, der bliver udelukket fra ordningen, kan tiltrække likviditet til at fortsætte sin drift, er kompetencen til at træffe endelig afgørelse i en sådan sag henlagt til Finanstilsynet.

I *stk. 3* er det fastsat, at udelukkelse fra ordningen sker, hvis pengeinstituttet ikke følger en afgørelse om nedbringelse af risiko fra Finanstilsynet. Udelukkelse sker med en frist på 8 dage, således at indskydere og kreditorer har et vist varsel til eventuelt at trække deres midler ud af det pågældende pengeinstitut, inden udelukkelsen træder i kraft, hvorefter pengeinstituttets indskydere og kreditorer ikke dækkes ved et eventuelt sammenbrud. I tilfælde af et pengeinstituts udelukkelse fra garantiordningen dækker ordningen fortsat de simple kreditorers krav som opgjort på tidspunktet for udelukkelsen.

I *stk. 4* foreslås der indsat en hjemmel til, at Finanstilsynet kan kræve ledelses- eller revisorerklæringer, der kan belyse pengeinstituttets samlede risiko. Afgørelser efter *stk. 2* skal efter omstændighederne træffes hurtigt, hvorfor det anses nødvendigt, at pengeinstituttet bidrager til sagens oplysning ved afgivelse af erklæringer, således at Finanstilsynet i de fleste tilfælde kan lægge de indhentede erklæringer til grund i den videre sagsbehandling.

Stk. 5 fastslår, at et pengeinstitut omfattet af garantiordningen, der overtræder de vilkår, som følger af aftalen af 5. oktober 2008 mellem staten og Det Private Beredskab, kan udelukkes fra ordningen. Afgørelse om udelukkes træffes af Finanstilsynet. Ved afgørelsen lægges der vægt på overtrædelsens grovhed og karakter, samt om pengeinstituttet har taget skridt til at minimere skadevirkningerne af overtrædelsen. Udelukkelse sker med en frist på 8 dage, således at indskydere og kreditorer har et vist varsel til eventuelt at trække deres midler ud af det pågældende pengeinstitut, inden udelukkelsen træder i kraft, hvorefter pengeinstituttets indskydere og kreditorer ikke dækkes ved et eventuelt sammenbrud. I tilfælde af et pengeinstituts udelukkelse fra garantiordningen dækker ordningen fortsat de simple kreditorers krav som opgjort på tidspunktet for udelukkelsen.

For at være omfattet af garantiordningen skal det enkelte pengeinstitut eller den enkelte filial overholde de vilkår for deltagelse i ordningen som er indeholdt i aftalen af 5. oktober 2008 mellem staten og Det Private Beredskab. Vilkårene i aftalen er et udtryk for, at det forventes at pengeinstitutsektoren udviser tilbageholdenhed i den periode ordningen løber. En overtrædelse af betingelserne kan medføre, at det pågældende pengeinstitut udelukkes for ordningen jf. lovforslagets § 13. Pengeinstitutter, der er omfattet af ordningen, må ikke i ordningens løbetid udbetale udbytte eller lave nye aktietilbagekøbsprogrammer ligesom de ikke må igangsætte nye aktieoptionsprogrammer, og eksisterende programmer må ikke forlænges eller fornyes. Endelig må pengeinstitutterne ikke foretage massemarkedsføring af, at der med ordningen er sikkerhed for, at simple kreditorer i det pågældende pengeinstitut ikke lider tab. Det forudsættes, at de nævnte betingelser enten fremgår af de vilkår, der gælder for medlemskab af Det Private Beredskab eller følger af individuelle erklæringer fra pengeinstitutterne afgivet over for Det Private Beredskab.

Finanstilsynet har mulighed for at dispensere fra forbudet mod udbyttebetaling. Dette kan være nødvendigt for en fornuftig kapitalplanlægning internt i en finansiel koncern og tilbageholdenhed i den forbin-

delse må i så fald udvises på moderselskabsniveau. Moderselskabet må godt udbetale dividende i det omfang det ikke afhænger af overskudsbidrag fra det danske datterselskab.

I *stk. 6* er der givet mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte mindre alvorlige følger af overtrædelse af reglerne i § 12 end udelukkelse fra ordningen.

Det foreslås i *stk. 7*, at de afgørelser, der træffes i medfør af bestemmelsens *stk. 2, 3, 5 og 6* skal offentliggøres. Bestemmelsen om offentliggørelse skal sikre, at de af garantiordningen omfattede simple kreditorer bliver løbende informeret, hvis der er risiko for, at deres krav vil udgå af garantiordningen som følge af pengeinstituttets aktiviteter. Der er ligeledes lagt op til i aftalen med Staten og Det Private Beredskab, at Finanstilsynet skal kunne offentliggøre et udstedt påbud. Med den foreslåede bestemmelse sikres Finanstilsynet denne adgang. Finanstilsynet forestår offentliggørelsen.

Det følger af lov om finansiel virksomhed, at når der er tale om en principiel afgørelse eller en afgørelse, der har videregående betydelige følger for den finansielle virksomhed, så træffer Det Finansielle Virksomhedsråd afgørelse

Til § 14

Da innovationen på det finansielle marked går stærkt, kan det ikke udelukkes, at et pengeinstitut omfattet af ordningen ændrer sin risikoprofil på en måde, som ikke samles op af de risikoregler, der er fastsat efter § 13. Hvis en sådan ændret risikoprofil efter en samlet vurdering kan karakteriseres som spekulation i og groft misbrug af den sikkerhed for de simple kreditorer, der er etableret med garantiordningen, foreslås det, at Finanstilsynet med et varsel på 8 dage skal kunne udelukke et pengeinstitut fra ordningen. I tilfælde af et pengeinstituts udelukkelse fra garantiordningen dækker ordningen fortsat de simple kreditorers krav som opgjort på tidspunktet for udelukkelsen.

Det følger af lov om finansiel virksomhed, at når der er tale om en principiel afgørelse eller en afgørelse, der har videregående betydelige følger for den finansielle virksomhed, så træffer Det Finansielle Virksomhedsråd afgørelse

Til § 15

Bestemmelsen regulerer rekursadgang til Erhvervsankenævnet i forbindelse med, at Finanstilsynet træffer afgørelser efter §§ 13 og 14. Det foreslås, at en afgørelse skal være indbragt for Erhvervsankenævnet senest 24 timer efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det er alene den, som afgørelsen retter sig til, som kan indbringe sagen. Det vil sige pengeinstituttet, eller i tilfælde hvor et medlem af bestyrelsen eller af direktionen i pengeinstituttet afsættes, det pågældende ledelsesmedlem. Erhvervsankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Til § 16

Det foreslås, at loven træder i kraft den 11. oktober 2008 ved døgnetts begyndelse.

Det følger af *stk. 2*, at lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

Stk. 3 bestemmer, at loven har virkning fra den 5. oktober 2008. Det sædvanlige udgangspunkt om, at loven først får virkning efter vedtagelsen, fraviges således i dette tilfælde. Formålet hermed er hurtigst muligt at sikre den finansielle stabilitet i Danmark under den igangværende finansielle krise som nærmere omtalt under de almindelige bemærkninger pkt. 1. Det bestemmes på denne baggrund i *stk. 2*, at loven får virkning fra den 5. oktober 2008, hvilket er datoen for den brede politiske aftale mellem regeringen og en række andre partier samt aftalen mellem regeringen og Det Private Beredskab om sikring af finansiel stabilitet. Garantiordningen løber til og med den 30. september 2010. Såfremt den finansielle stabilitet tilsiger en forlængelse af ordningen, skal dette ske ved lov. Loven finder fortsat anvendelse for pengeinstitutter, der er under afvikling af Afviklingsselskabet eller et af Afviklingsselskabet til formålet oprettet datterselskab, indtil denne afvikling er afsluttet.

Regeringen vil løbende følge garantiordningens virkning og afrapportere til EU-Kommissionen herom hver 6. måned. En eventuel forlængelse af garantiordningen vil indebære en ny notifikation.

Til § 17

Det foreslås, at Afviklingsselskabet er skattefri.